13.04.14 ഓം ശാന്തി അവ്യക്തബാപ്ദാദ മധുബൻ 20.06.77

സദാ സഹജയോഗി ആകുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗമാണ് – മഹാദാനിയായി മാറുക

എല്ലാ ബ്രാഹ്മണ ആത്മാക്കളും സ്വയത്തെ സഹജയോഗി അഥവാ നിരന്തരയോഗിയുടെ സ്റ്റേജിൽ സദാ ഇരുത്തുന്ന പുരുഷാർത്ഥത്തിൽ, എല്ലാവരുടെയും ലക്ഷ്യം സഹജയോഗി ആകണമെന്നാണ്. എന്നാൽ തന്റെ ദുർബ്ബലതകൾ കാരണം ചിലപ്പോൾ സഹജമായി തോന്നുകയും ചിലപ്പോൾ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടായി അനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ദുർബ്ബലതകൾ പറഞ്ഞ് അത് ബുദ്ധിമുട്ടാക്കി തീർക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഓരോ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവും അഥവാ ബ്രാഹ്മണ ആത്മാവും, മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിമാൻ ആത്മാവാണ്, ത്രികാലദർശിയാണ് മാസ്റ്റർ ജ്ഞാനസാഗരമാണ്, അതിനാൽ ഒരു കർമ്മത്തിലും സങ്കല്പത്തിലും പ്രയാസം അനുഭവപ്പെടേണ്ട കാര്യമില്ല. സഹജയോഗി എന്നതിനോടൊപ്പം അങ്ങനെയുള്ള ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവ് സ്വാഭാവിക യോഗിയായിരിക്കും, കാരണം അങ്ങനെയുള്ള ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവിന് ബാബയും സേവനവും തന്നെയാണ് ലോകം. ബാബയുടെ ഓർമ്മയും സേവനവും ബ്രാഹ്മണ ജന്മത്തിന്റെ സംസ്ക്കാരമാണ്. ബാബയും സേവനവും അല്ലാതെ ലോകത്തിൽ മറ്റൊന്നും അവർക്ക് കാണപ്പെടുന്നില്ല, മാത്രമല്ല സംസ്ക്കാരത്തിൽ മറ്റൊരു സങ്കല്പവും ഉത്പന്നമാകുന്നില്ല. ഏതൊരു മനുഷ്യാത്മാവിന്റെയും ബുദ്ധി ഈ ലോകത്തിൽ സംബന്ധത്തിലേക്കും പ്രാപ്തികൾക്കും നേരേയാണ് പോവുക. ബ്രാഹ്മണ ആത്മാക്കൾക്ക് സർവ്വ സംബന്ധങ്ങളുടെ ആധാരം സർവ്വ പ്രാപ്തികളുടെ ആധാരം ഒരേ ഒരു ബാബയല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല. അപ്പോൾ സ്വാഭാവികമായും യോഗിയാവുക ബുദ്ധിമുട്ടാണോ അതോ സഹജമാണോ? ആഗ്രഹിച്ചില്ലെങ്കിൽ പോലും ബുദ്ധി സർവ്വ സംബന്ധങ്ങളിലേക്കും പ്രാപ്തികളിലേക്കും പോകും. അപ്പോൾ സ്വാഭാവികമായും യോഗിയായില്ലേ? അഥവാ സ്വാഭാവിക യോഗിയല്ല സഹജ യോഗിയല്ല എങ്കിൽ തീർച്ചയായും സർവ്വ സംബന്ധങ്ങളും ബാബയുമായിട്ടുള്ള അനുഭവമില്ല. സർവ്വ സംബന്ധങ്ങളിൽ ബാബയെ സ്വന്തമാക്കിയിട്ടില്ല. സർവ്വ പ്രാപ്തികളുടെയും ആധാരം ഒരു ബാബയാണ്. ഈ അനുഭവങ്ങളെ സ്വന്തമാക്കിയിട്ടില്ല.

ഇപ്പോൾ സഹജയോഗി ആകുന്നതിന് ഏത് പരിശ്രമമാണ് ചെയ്യേണ്ടത്? സഹജയോഗി ആകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട് അല്ലേ? സഹജയോഗി ആകുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗമിതാണ് – സദാ സ്വയം സങ്കല്പത്തിലൂടെ വാക്കിലൂടെ ഓരോ കർമ്മത്തിലൂടെ വിശ്വത്തിലെ സർവ്വ ആത്മാക്കളുടെയും സേവാധാരി എന്നു മനസ്സിലാക്കി സേവനത്തിൽ എല്ലാം ചിലവഴിക്കൂ. ബാബയിലൂടെ ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിൽ ഏതെല്ലാം ഖജനാവുകൾ പ്രാപ്തമായിട്ടുണ്ടോ അത് എല്ലാ ആത്മാക്കളുടെയും സേവനത്തെ പ്രതി ചിലവഴിക്കൂ. ശക്തികളുടെ ഖജനാവ്, ഗുണങ്ങളുടെ ഖജനാവ്, ജ്ഞാനത്തിന്റെ ഖജനാവ് അഥവാ ശ്രേഷ്ഠ സമ്പാദ്യം നൽകുന്ന സമയത്തിന്റെ ഖജനാവ്.....സേവനത്തിൽ ഉപയോഗിക്കൂ അതായത് സഹജയോഗി ആകൂ. തന്റെ ചിന്തകളിലൂടെ അന്തരീക്ഷത്തെ ശ്രേഷ്ഠമാക്കുന്നതിനുള്ള സഹയോഗം കൊടുക്കൂ. സ്മൃതിയിലൂടെ എല്ലാവർക്കും മാസ്റ്റർ സമർത്ഥ ശക്തിമാൻ സ്വരൂപത്തിന്റെ സ്മൃതി നൽകൂ. വാക്കുകളിലൂടെ ആത്മാക്കൾക്ക് സ്വദർശന ചക്രധാരി, മാസ്റ്റർ ത്രികാലദർശി ആകുന്നതിനുള്ള സഹയോഗം, കർമ്മത്തിലൂടെ സദാ കമലപുഷ്പ സമാനമിരിക്കുവാനുള്ള അഥവാ കർമ്മയോഗി ആകുവാനുള്ള സന്ദേശം കൊടുക്കൂ. തന്റെ ശ്രേഷ്ഠനായ ബാബയിൽ നിന്നുമുള്ള സർവ്വ സംബന്ധങ്ങളുടെ അനുഭൂതിയിലൂടെ സർവ്വ ആത്മാക്കൾക്കും സർവ്വ സംബന്ധങ്ങളുടെ അനുഭവം കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള സഹയോഗം കൊടുക്കൂ. തന്റെ ആത്മീയ സമ്പർക്കത്തിന്റെ മഹത്വം മനസ്സിലാക്കി ശ്രേഷ്ഠ സമയത്തിന്റെ സൂചന കൊടുക്കുന്നതിന്റെ അഥവാ സമയത്തിനനുസരിച്ച് വർത്തമാന സംഗമത്തിന്റെ ഓരോ സെക്കന്റും അനേക ജന്മത്തെ പ്രാപ്തിക്കു നിമിത്തമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഓരോ ചുവടിലും കോടികളുടെ സമ്പാദ്യം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള സമയത്തിന്റെ ഖജനാവിനെ മനസ്സിലാക്കി മറ്റുള്ളവർക്ക് സമയത്ത് പ്രാപ്തികൾ എടുക്കുവാനുള്ള പരിചയം കൊടുക്കൂ. ഓരോ കാര്യത്തിലും സഹയോഗി ആകൂ അപ്പോൾ സഹജയോഗി ആയി മാറും.

സഹയോഗി ആകുവാൻ അറിയാമല്ലോ അല്ലേ? സ്വയം ഖജനാവുകളാൽ സമ്പന്നരായവർക്കു മാത്രമേ സഹയോഗി ആകുവാൻ സാധിക്കൂ. സമ്പന്ന ആത്മാവിന് അനേക ആത്മാക്കളെ പ്രതി മഹാദാനി ആകുവാനുള്ള സങ്കല്പം താനേ ഉണ്ടാകും. മഹാദാനി ആകുക എന്നാൽ സഹയോഗി ആകുക, സഹയോഗി ആകുക എന്നാൽ സഹജയോഗി ആകുക എന്നാണ്. മഹാദാനി ഖജനാവുകൾ സ്വയത്തെ പ്രതി വളരെ കുറച്ച് ഉപയോഗിക്കുകയും സേവനത്തെ പ്രതി കൂടുതൽ ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു കാരണം അനേക ആത്മാക്കളെ പ്രതി മഹാദാനി ആകുക എന്നാൽ എടുക്കുക എന്നാണ്. സർവ്വരേ പ്രതി മംഗളകാരി ആകുമ്പോളാണ് സ്വയം മംഗളകാരിയാകുന്നത്. ദാനം കൊടുക്കുക എന്നാൽ ഒന്നിനു നൂറു മടങ്ങ് സമ്പാദിക്കുക എന്നാണ്. അപ്പോൾ വർത്തമാന സമയം സ്വയത്തെ പ്രതി കൊച്ചു കൊച്ചു കാര്യങ്ങളിൽ, ഉറു

ബിനു സമാനം വരുന്ന വിഘ്നങ്ങളിൽ തന്റെ സർവ്വ ഖജനാവുകളും ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള സമയമല്ല. പരിധിയില്ലാത്ത സേവാധാരിയാകൂ അപ്പോൾ സ്വയത്തിന്റെ സേവനം സഹജമായി നടക്കും. വിശാലഹൃദയരായി ഉദാരചിത്തരായി പ്രാപ്തികളുടെ ഖജനാവ് വീതിച്ചു കൊടുത്തു കൊണ്ടേ പോകൂ. ഉദാരചിത്തരാകുമ്പോൾ സഹജമായി സ്വയം ഉദ്ധരിക്കപ്പെടും. വിഘ്നങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിൽ സമയം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു പകരം സേവനത്തിൽ സമയത്തെ ഉപയോഗിക്കൂ. അങ്ങനെയുള്ള മഹാദാനിയാകൂ, ഓരോ സങ്കല്പത്തിലും ശ്വാസത്തിലും സേവനം തന്നെ സേവനം. സേവനത്തിന്റെ ഫലമായി വിഘ്നം സഹജമായി വിനാശമായിക്കൊള്ളും, കാരണം വർത്തമാന പ്രത്യക്ഷഫലം പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിനുള്ള സമയമിതാണ്. ഇപ്പോളിപ്പോൾ സേവനത്തിന്റെ ഫലമായി സ്വയത്തിൽ സന്തോഷത്തിന്റെയും ശക്തിയുടെയും അനുഭവം ചെയ്യും, പക്ഷേ സത്യമായ ഹൃദയത്തോടെയുള്ള സേവനമായിരിക്കണം. സത്യമായ ഹൃദയത്തിലേ ഈശ്വരനിരിക്കൂ.

ചില കുട്ടികൾ പറയുന്നു, ഞങ്ങൾ സേവനം ചെയ്യുന്നുണ്ട് പക്ഷേ അതിന്റെ ഫലം ലഭിക്കുന്നില്ല അതായത് സഫലത ലഭിക്കുന്നില്ല, എന്തുകൊണ്ടാണിങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നത്? സേവനം രണ്ടു പ്രകാരത്തിലുണ്ട് –ഒന്ന് ഹൃദയത്തോടുകൂടിയുള്ള സേവനം രണ്ട് കാണിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള സേവനം –അതായത് പേര് പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള ഇച്ഛയോടുകൂടിയുള്ള സേവനം. ബീജം തന്നെ അല്പകാലത്തേക്കുള്ളതാണെങ്കിൽ അങ്ങനെയുള്ള ബീജത്തിന്റെ അല്പകാല ഫലമായ പ്രശസ്തി എടുക്കുന്നുണ്ട് പിന്നെ സഫലത ആകുന്ന ഫലം എങ്ങനെ ലഭിക്കും? പേരിനു വേണ്ടിയുള്ള ഭാവനയുടെ ഫലം പേരിന്റെയും പ്രശസ്തിയുടെയും രൂപത്തിൽ പ്രാപ്തമാകുന്നുണ്ട്. മറ്റുള്ളവരെ കാണിക്കണം എന്ന സങ്കല്പത്തിന്റെ ബീജം ഉള്ളതു കാരണംസർവ്വരുടെയും മുന്നിൽ കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. സർവ്വരുടെയും നാവിൽ നിന്നും അല്പകാല മഹിമയുടെ ഫലം പ്രാപ്തമാകുന്നുണ്ട് –നല്ല സേവനം ചെയ്യുന്നു. അല്പകാല മഹിമയാകുന്ന ഫലം ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു അതായത് മൂക്കാത്ത കായ് സ്വീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞു, അപ്പോൾ സമ്പൂർണ്ണ ഫലത്തിന്റെ പ്രാപ്തി അതായത് മൂത്തു പഴുത്ത പഴം എങ്ങനെ ലഭിക്കും, റിസൾട്ട് എന്തായിരിക്കും? മൂക്കാത്ത കായ് സ്വീകരിച്ചതു കാരണം അഥവാ അല്പകാല കാമനയുടെ പൂർത്തീകരണം കാരണം സദ ശക്തിശാലിയാകുവാൻ സാധിക്കില്ല. അധികാരി ആകുവാൻ സാധിക്കില്ല. സേവനം ചെയ്തുകൊണ്ടും ദുർബ്ബലരാവുന്നതു കാരണം സ്വയം സന്തോഷിക്കുവാനോ മറ്റുള്ളവരെ സന്തോഷിപ്പിക്കുവാനോ സാധിക്കില്ല. സദാ ചോദ്യചിഹ്നം ഉണ്ടായിരിക്കും – ഇത്രയുമൊക്കെ ചെയ്തിട്ടും സഫലത ലഭിക്കാത്തതെന്തുകൊണ്ട്? അവർ എന്തുകൊണ്ട് അങ്ങനെ ചെയ്തു? ഇവർ ഇങ്ങനെയേ ചെയ്യൂ? ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുവാൻ പാടില്ലായിരുന്നു? ഇത് നടന്നേ പറ്റൂ –ഇങ്ങനെയുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ തന്നെയായിരിക്കും അതുകൊണ്ട് ഹൃദയം കൊണ്ട് സേവാധാരി ആകൂ.

സത്യമായ ഹൃദയമുള്ള സേവാധാരിയുടെ ലക്ഷ്യമെന്തായിരിക്കും? പശ്ചാത്തപിക്കുന്ന ആത്മാവിനെ ശക്തിശാലി ആക്കണം, എങ്ങനെയുള്ള അവഗുണങ്ങൾ ഉള്ള ആത്മാവായിക്കൊള്ളട്ടെ, ദരിദ്ര ആത്മാവായിക്കൊള്ളട്ടെ, സദാ ബാബയിൽ നിന്നും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഗുണങ്ങളുടെ ദാനത്തിലൂടെ ഗുണങ്ങളുടെ ഖജനാവിലൂടെ ദരിദ്രനെ സമ്പന്നനാക്കി മാറ്റുവാനുള്ള ശ്രേഷ്ഠ സങ്കല്പവും ശുഭ ഭാവനയും ഉണ്ടായിരിക്കും. സത്യമായ ഹൃദയമുള്ള സേവാധാരിക്ക് സദാ പ്രത്യക്ഷ ഫലം പ്രാപ്തമാകുന്നതിനാൽ സ്വയം സഫലത മൂർത്തിയാണെന്ന് അനുഭവം ചെയ്യും. അങ്ങനെയുള്ള സദാ സഹയോഗി ആകൂ, അപ്പോൾ സഹയോഗത്തിന്റെ ഫലമായി സഹജയോഗി ആയി മാറും. സദാ സഹയോഗി ആകുന്നതിലൂടെ സദാ ബിസിയായിരിക്കും. സങ്കല്പത്തിൽ പോലും ബിസിയായിരിക്കുമെങ്കിൽ ബാബയോട് പറയുന്ന വ്യർത്ഥത്തിന്റെ പരാതികൾ എല്ലാം തന്നെ സഹജമായി സമാപ്തമായിക്കൊള്ളും.

സദാ ഓരോ സങ്കല്പത്തിലും സേവനം ചെയ്യുന്ന, അല്പകാല ഫലത്തിന്റെ ത്യാഗം ചെയ്യുന്ന, സദാ സഫലതമൂർത്തിയാകുന്ന ഓരോ ആത്മാവിന്റെയും ഉന്നതിക്കു നിമിത്തമാകുന്ന ഉദാരചിത്ത ആത്മാക്കൾക്ക് സദാ ബാബയും സേവനവും എന്നതിൽ തത്പരരായിരിക്കുന്ന സമീപ ആത്മാക്കൾക്ക് സദാ സർവ്വ ഖജനാവുകളുടെയും മഹാദാനി ആത്മാക്കൾക്ക്, അങ്ങനെയുള്ള ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്ദാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്ക്കാരവും.

പാർട്ടികളോട്:

1) ആത്മാവിന്റെ സർവ്വ ഗുണങ്ങളുടെയും അനുഭവം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ? സ്വയത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളായ ജ്ഞാന സ്വരൂപം, പ്രേമ സ്വരൂപം, സുഖം ശക്തി ആനന്ദ സ്വരൂപങ്ങൾ –ഈ എല്ലാ ഗുണങ്ങളുടെയും അനുഭവം

ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ? ആനന്ദ സ്വരൂപം അല്ലെങ്കിൽ ജ്ഞാന സ്വരൂപത്തിന്റെ സ്റ്റേജ് ഏതാണ്? ആ സ്റ്റേജിൽ സ്ഥിതി ചെയ്ത അനുഭവമുണ്ടോ? ഇത് അനുഭവം ചെയ്യുക എന്നാൽ സർവ്വ ഗുണങ്ങളുടെയും അനുഭവം ചെയ്യുക എന്നാണ്. ഇത് വേണോ അതോ ശാന്തിയുടെ മാത്രം അനുഭവം മതിയോ അത് സ്വയത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. അഥവാ ഓരോ ഗുണത്തിന്റെയും അനുഭവമുണ്ടെങ്കിൽ പരിതസ്ഥിതികൾ വരുമ്പോൾ അനുഭവത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ പരിതസ്ഥിതികളെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തും. അതുകൊണ്ട് വർത്തമാന സമയത്തെ പുരുഷാർത്ഥമിതാണ് ഓരോ ഗുണത്തിന്റെയും അനുഭവി ആകുക. അങ്ങനെയുള്ള അഭ്യാസമുണ്ടായിരിക്കണം –സ്ഥൂലമായ ലിഫ്റ്റിൽ നമ്പറിന്റെ സ്വിച്ചിൽ അമർത്തുമ്പോൾ ആ നിലയിലേക്കു പോകുന്നതു പോലെ ബുദ്ധിയാകുന്ന ലിഫ്റ്റിൽ സ്മൃതിയാകുന്ന സ്വിച്ച് ഓൺ ചെയ്തു, അവിടെ എത്തിചേർന്നു. ചിലപ്പോൾ ലിഫ്റ്റ് പ്രവർത്തന രഹിതമാകുന്നു, മുകളിലേക്കു പോകുവാൻ അമർത്തിയാൽ താഴേക്കു പോരും, രണ്ടാം നിലയിലേക്കു പോകുവാൻ അമർത്തിയാൽ മൂന്നിലേക്കോ നാലിലേക്കോ പോകും. അങ്ങനെയല്ലല്ലോ അല്ലേ. ലിഫ്റ്റെപ്പോഴും തന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലായിരിക്കണം, ആഗ്രഹിക്കാതെ തന്നെ താഴേക്കു പോരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ എവിടെയോ ലൂസായിട്ടുണ്ട്, നിയന്ത്രണ ശക്തിയില്ല. ആർക്കാണോ സ്വയത്തെ നിയന്ത്രിക്കുവാനാകാത്തത് അവരെങ്ങനെ രാജ്യം നിയന്ത്രിക്കും, അവിടെ രാജ്യവും നിയമാനുസൃതമാണ് പ്രകൃതിയും ഓർഡർ അനുസരിച്ചാണ് നടക്കുന്നത്. ഇവിടെ പ്രകൃതിയും ചതിക്കും. അപ്പോൾ ആര് പ്രകൃതിയുടെ അധികാരിയാകും –ആരാണോ സ്വയത്തിന്റെ അധികാരി, ഒരു സങ്കല്പത്തിന്റെയോ സ്വഭാവത്തിന്റെയോ, വ്യക്തിയുടെയോ, വൈഭവത്തിന്റെയോ അധീനമാകാത്തത്, അവരെ പറയാം അധികാരി. തന്റെ സ്വഭാവത്തിനും അടിമയല്ല. എന്റെ സ്വഭാവം ഇങ്ങനെയാണ് അതുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ ചെയ്തു –അപ്പോൾ അധീനതയല്ലേ? അധികാരി സദാ ശക്തിശാലി ആയിരിക്കും.

വാഹ് ബാബ വാഹ് ഡ്രാമ എന്ന പാട്ടു പാടികൊണ്ടിരിക്കൂ, അപ്പോൾ സദാ ലഹരിയിൽ മഗ്നമായിരിക്കും കാരണം ലഹരിയിൽ മഗ്നമായിരിക്കുവാൻ അവർക്കേ സാധിക്കൂ ആരാണോ സാക്ഷിയായി ഓരോ പാർട്ടും അഭിനയിക്കുന്നത്. ഒരാൾ പാട്ടു പാടുമ്പോൾ അതിൽ തന്നെ ലയിച്ചിരിക്കും. അങ്ങനെ പാട്ടു പാടുന്നവർ സദാ ആ ഒരു ലഹരിയിൽ മഗ്നമായിരിക്കും. ഒരേ ഒരു ബാബ രണ്ടാമതൊരാളില്ല, ഈ പാട്ട് പാടികൊണ്ടിരിക്കൂ. വളരെ വലിയ സൈന്യമാണ്, സൈന്യം എത്ര വലുതാണോ അത്രയും സഹജമായി രാജ്യം പ്രാപ്തമാക്കുന്നു. ഇത്രയും പേർ ദൃഢ സങ്കല്പത്തോടുകൂടിയിരുന്നാൽ എന്താഗ്രഹിച്ചാലും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും. ആ ആത്മജ്ഞാനികൾ പോലും സ്ഥൂലമായ തപസ്സിലൂടെ, അല്പകാല തപസ്സിലൂടെ അല്പകാല ഫലം പ്രാപ്തമാക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ആത്മീയ തപസ്വികൾ പരമാത്മ ജ്ഞാനികളാണ്, അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ സങ്കല്പം എന്തു ചെയ്യും? സദാ വിജയി രത്നമാണെന്ന സ്മൃതിയിലൂടെ മായയുടെ അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള വിഘ്നങ്ങൾ, അങ്ങനെയൊന്ന് ഉണ്ടായിരുന്നേയില്ല എന്നു തോന്നും വിധം സമാപ്തമായി പോകും. ഇങ്ങനെ പറയാറുണ്ട് –അങ്ങനെയുള്ള വിജയി ആകൂ അതിലൂടെ എതിരാളിയുടെ പേരും അടയാളവും അപ്രത്യക്ഷമാക്കണം. സദാ വിജയിയുടെ ലഹരിയും സ്മൃതിയും ഉണ്ടെങ്കിൽ മായയുടെ വിഘ്നങ്ങളുടെ പേരും അടയാളവും ഉണ്ടാകില്ല. മായയുടെ വിഘ്നങ്ങൾ മരിച്ചു കിടക്കുന്ന ഉറുമ്പിനു സമാനമെങ്കിൽ അതിനോടു ഭയപ്പെടുന്നവരല്ലല്ലോ അല്ലേ? ശൂരവീരന്മാരും മഹാവീരന്മാരും വിഘ്നങ്ങളോട് ഭയപ്പെടില്ല. വിഘ്നങ്ങളെ മനസ്സിലായല്ലോ അല്ലേ? എന്തുകൊണ്ട് വരുന്നു, എങ്ങനെ സമാപ്തമാകും –ഇതിന്റെയെല്ലാം അറിവുണ്ടല്ലോ അല്ലേ. വിഘ്നങ്ങൾ വരുന്നത് മുന്നോട്ട് കൊണ്ടു പോകുവാനാണ്. വിഘ്നങ്ങൾ വരുമ്പോൾ അനുഭവികളും ശക്തിശാലികളുമാകും. വിവേകശാലിയായ ജ്ഞാനി വിഘ്നങ്ങളിൽ നിന്നും ലാഭമെടുക്കും, അല്ലാതെ ഭയപ്പെടില്ല. വിഘ്നം വന്നിരിക്കുന്നത് മുന്നോട്ട് കൊണ്ടു പോകുവാനാണ്. ഇത് ഓർമ്മയുണ്ടെങ്കിൽ മഹാവീരനാകും. വ്യർത്ഥ സങ്കല്പങ്ങളോട് ഭയമില്ലല്ലോ? സങ്കല്പത്തിനു മേൽ വിജയം പ്രാപ്തമാക്കുന്നവർ ഭയപ്പെടില്ല, ഭയപ്പെട്ടാൽ ദുർബ്ബലനെന്നു മനസ്സിലാക്കി മായ യുദ്ധത്തിനു വരും. ധൈര്യശാലി എന്നു കണ്ടാൽ മായ വിട വാങ്ങി പോകും.

2) സ്വദർശനചക്രധാരി അല്ലേ? സ്വദർശനചക്രധാരി തന്നെ ഭാവിയിലെ ഛത്രധാരി. അഥവാ സ്വദർശനചക്രധാരിയല്ലെങ്കിൽ ഛത്രധാരിയുമല്ല. സ്വദർശന ചക്രം അനേക വ്യർത്ഥ ചക്രങ്ങളെ സമാപ്തമാക്കും. സ്വദർശന ചക്രത്തിനു മുന്നിൽ മറ്റൊരു ചക്രത്തിനും നിൽക്കാനാവില്ല, സെക്കന്റിൽ അവയെല്ലാം സമാപ്തമാകും. അപ്പോൾ തന്റെ അലങ്കാരം സദാ നിലനിർത്തുന്നുണ്ടോ അതോ ഇടയ്ക്ക് ക്ഷീണിച്ചു പോകുന്നുണ്ടോ? സ്വദർശനചക്രധാരി ആകുക എന്നാൽ ഭാര രഹിതനായിരിക്കുക. ഭാരം കുറഞ്ഞ സാധനം സദാ ധരിക്കുന്നത് ബുദ്ധിമുട്ടാകില്ലല്ലോ. സ്വദർശനചക്രധാരി ആകുക എന്നാൽ ഭാര രഹിതനാവുക. അപ്പോൾ നിരന്തരം ഈ ചക്രം കറങ്ങികൊണ്ടിരിക്കണം, ഒരിക്കലും വിട്ടു കളയരുത് കാരണം പ്രാപ്തിയുടെ അനുഭവമുണ്ടല്ലോ.

3) എത്രമാത്രം ദാഹിക്കുന്ന ആത്മാക്കളുടെ ദാഹമകറ്റുന്നുവോ അത്രയും സ്വയം തൃപ്ത ആത്മാവായി മാറും. മറ്റുള്ളവർക്ക് സന്തോഷം കൊടുക്കുക എന്നാൽ സ്വയം സന്തുഷ്ടനാവുക. എങ്ങനെ ദാനം ചെയ്യു മ്പോൾ ധനം വർദ്ധിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ അന്യ ആത്മാക്കൾക്ക് സന്തോഷം ശാന്തി ശക്തി കൊടു ക്കലല്ല എന്നാൽ നിറയ്ക്കലാണ്. സേവനത്തിന്റെ ലഹരി പിടിക്കുമ്പോൾ ഉറക്കത്തിലും സ്വപ്നത്തിലു മെല്ലാം സേവനം ചെയ്യും. യോഗത്തിലൂടെ ടച്ചിംഗ് ലഭിക്കുന്നതു പോലെ സ്വപ്നത്തിലും സേവനത്തിന്റെ നല്ല നല്ല പ്ലാനുകൾ വരും. ലഹരിയുടെ റിട്ടേൺ സ്വപ്നത്തിൽ ലഭിക്കും, ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത് ലഹ രിയിൽ മഗ്നമായിരിക്കുക. നിങ്ങൾ കുട്ടികൾക്ക് ബ്രാഹ്മണരുടെ ലോകമാണ് ലോകം ബാക്കിയെല്ലാം നിസ്സാ രമാണ്. കണ്ടാലും കാണാത്തതുപോലെ, ഇവിടെ കഴിഞ്ഞുകൊണ്ടും കഴിയാത്തതുപോലെ, അതുകൊണ്ട് സേവാധാരിയുടെ സ്വപ്നത്തിൽ എന്തു വരും? ബാബയും സേവനവും മാത്രം വേറേ ഒന്നുമില്ല. ശരി.

4) മായയെ ഒരു ശബ്ദം കൊണ്ട് ബോധരഹിതമാക്കൂ –അത് ഏതു ശബ്ദമാണ്? 'ബാബ' എവിടെ ബാബ യുണ്ടോ അവിടെ മായയില്ല. അഥവാ ഹൃദയം കൊണ്ട്, സംബന്ധം കൊണ്ട്, സ്നേഹം കൊണ്ട് ബാബ എന്നു വിളിച്ചാൽ മായ ഓടിയതു തന്നെ. എത്ര വലിയ കൊള്ളക്കാരനായാലും ഒരിക്കൽ പിടിക്കപ്പെട്ടാൽ കൊള്ളകാരനും ആടായി മാറും. അപ്പോൾ ബാബ എന്ന ശബ്ദം വരുമ്പോൾ കൊള്ളക്കാരൻ പിടിക്കപ്പെ ടുന്നു. സെക്കന്റു മുൻപ് പുലിയെ പോലെ നിന്ന മായ ആടിനെ പോലെ ആയി മാറുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ സാധനം സദാ കൂടെ വയ്ക്കൂ. ബാബ നല്ലതെന്നു വിചാരിക്കുമ്പോൾ എല്ലാം നല്ലതായി തീരും. സാധനം കൈയിലുണ്ട് അത് ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് ഉപയോഗിക്കുവാൻ പഠിച്ചാൽ മതി. സെക്കന്റിൽ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുക അതിനെയാണ് പറയുക ഉപയോഗിക്കുവാനുള്ള രീതി അറിയാമെന്ന്. സദാ ഓർമ്മ യിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം 'എന്റെ ബാബ'. എപ്പോഴാണോ എന്റെ ബാബ വന്നത് അപ്പോൾ മായ ഓടി പോയി.

5) സഹയോഗിയുടെ സ്റ്റേജ് സദാ ഉണ്ടായിരിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം –അമൃത വേളയുടെ മഹത്വം അറിയൂ. അമൃതവേള ദിവസത്തിന്റെ ആരംഭമാണ്. ആരാണോ അമൃദവേളയിൽ അതായത് ദിവസത്തിന്റെ ആദി സമയത്ത് ശക്തിശാലിയായ സ്റ്റേജ് ഉണ്ടാക്കുന്നത് അവർക്ക് മുഴുവൻ ദിവസവും സഹായം ലഭിക്കും. മുഴുവൻ ദിവസത്തേയും ജീവിതം മഹത്തായതാകും കാരണം അമൃതവേളയിൽ ബാബയിൽ നിന്നും വിശേഷമായി ശക്തികൾ നിറച്ചെടുക്കുമ്പോൾ ശക്തി സ്വരൂപമായി നടക്കുമ്പോൾ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടാ വില്ല. എങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ വന്നാലും ബുദ്ധിമുട്ട് അനുഭവപ്പെടില്ല, എന്നാൽ അതെല്ലാം പ്രാപ്ത മായ ശക്തിയുടെ ആധാരത്തിൽ സഹജമായി തോന്നും. ഇതിലൂടെ സഹജയോഗിയുടെ സ്റ്റേജ് സ്വതവേ ഉണ്ടാകും. അമൃതവേള മിസ്സാവുക എന്നാൽ സംഗമയുഗത്തിലെ വിശേഷ പ്രാപ്തികൾ ഇല്ലാതാവുക എന്നാണ്. എന്തെല്ലാം ഈശ്വരീയ മര്യാദകൾ ഉണ്ടോ അതെല്ലാം അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുമ്പോൾ വിശ്വ ത്തിനു മുന്നിൽ ഉദാഹരണമായി മാറുന്നു. വിശ്വം നിങ്ങളുടെ ജീവിതം കണ്ട് സ്വന്തം ജീവിതം രൂപപ്പെടു ത്തും. മര്യാദയുടെ വരയ്ക്കകത്തിരിക്കുമെങ്കിൽ മായക്കു വരുവാൻ സാധിക്കില്ല. എന്തു തന്നെ എടു ത്താലും തന്റെ ഉണർവ്വും ഉത്സാഹവും ഓരോ സെക്കന്റും പുതിയതാകണം. നിന്നുപോവുക ദുർബ്ബലത യുടെ പണിയാണ്. ശരി.

വരദാനം– തന്റെ പ്രാക്ടിക്കൽ ജീവിതമാകുന്ന പ്രൂഫിലൂടെ സൈലൻസിന്റെ ശക്തിയുടെ ശബ്ദം പരത്തുന്ന വിശേഷ സേവാധാരിയായി ഭവിക്കൂ!

ഓരോരുത്തർക്കും സൈലൻസിന്റെ ശക്തിയുടെ അനുഭവം കൊടുക്കുക –ഇത് വിശേഷ സേവനമാണ്. സയൻസിന്റെ ശക്തി പ്രശസ്തമാണ് അതുപോലെ സൈലൻസിന്റെ ശക്തി പ്രശസ്തമാകണം. എല്ലാവരു ടെയും നാവിൽ നിന്നും ഉയരണം സൈലൻസിന്റെ ശക്തി സയൻസിന്റേതിനെക്കാൾ ഉയർന്നതാണെന്ന്. ആ ദിവസവും വരണം. സൈലൻസിന്റെ ശക്തിയുടെ പ്രത്യക്ഷത എന്നാൽ ബാബയുടെ പ്രത്യക്ഷത. സൈലൻസിന്റെ ശക്തിയുടെ പ്രാക്ടിക്കൽ പ്രൂഫ് നിങ്ങളെല്ലാവരുടെയും ജീവിതമാണ്. ഓരോരുത്തരും നടക്കുന്ന കറങ്ങുന്ന ശാന്തിയുടെ മോഡലുകളായി കാണപ്പെടണം. അപ്പോൾ സയൻസിന്റെ കണ്ണുകളും സയലൻസുകരുടെ മേൽ വരും. അങ്ങനെയുള്ള സേവനം ചെയ്യുമ്പോൾ പറയാം വിശേഷ സേവാധാരി.

സ്ലോഗൻ–സേവനത്തിന്റെയും സ്ഥിതിയുടെയും ബാലൻസുണ്ടെങ്കിൽ സർവ്വരുടെയും അനുഗ്രഹം ലഭിക്കും.